

GENT NOVA

PERIÒDICH CATALANISTA

SORTIRÀ CADA DISSAPTE

ANY XIII

BADALONA 14 JANER 1911

NÚM. 477

Redacció y Administració: Lluç, 51, 53 y 55 y Sant Francesch, 58 y 60. - Badalona

PREUS DE SUSCRIPCIÓ: Badalona, al mes 50 cèntims. Fora, trimestre 1'50 pessetes. Número solt 10 cèntims
Tots los treballs se publiquen baix la exclusiva responsabilitat de sos autors

Vergonya eterna á aquells que, despreciant son idioma, alaben el dels altres. - DANTE

Essent nacionalista l'acció que en el nostre poble realisa la Unió, tenen el dret y el dever de cooperarhi tots els catalans moguts per les aspiracions del Nacionalisme, qualsevulga que sia llur pensar y sentir en materies religioses, polítiques y socials.

(DECLARACIÓ DE LA VII ASSAMBLEA DE LA UNIO CATALANISTA)

ASAMBLEA DE L'UNIO FEDERAL NACIONALISTA REPUBLICANA

«L'Assamblea fa constar de la manera més clara y categòrica la seva voluntat de que l'Unió Federal Nacionalista Republicana entre en la conjunció republicana socialista.

Lo que uns temien y altres desitjaven es ja un fet. L'Alomar, en Miró, en Zulueta, tota la part menys catalanista de l'Unió Federal, ha fet triomfar el seu criteri. Es inútil voler treure importància a l'acort, es inútil volguer amagar el cop que reb el sentiment catalanista. Per primera vegada, hem vist an en Pere Corominas, d'ordinari tan rahonador y seré, acudir a efectes oratoris pera arribar al convenciment momentani dels oyents. Nosaltres en lloch d'una d'aquestes votacions per aclamació que no demostren res, hauriem volgut una votació nominal en assumpte tan greu pera saber ben bé el criteri de cada hu. Més no s'ha volgut fer aixís, s'ha volgut amagar la discòrdia latent ab un acte d'aparent entusiasme col·lectiu y ab aixó la qüestió no's pot donar per acabada. Els fermes catalanistes de l'«Unió Federal» els Suñol, els Carner, els Gubern y tants altres, no poden estarhi conformes; en tenim el plé convenciment perquè'ls coneixém; ells podran callar, ells podran amagar discretament la llur tristesa més l'unió, la verdadera unió espiritual no existeix en les fileres de la esquerra catalana.

Es inútil voler treure importància al acort; l'Unió Federal va a formar part d'un partit enemic de les reivindicacions de Catalunya, tan enemic com els partits dinastiés; es inútil voler defugir la qüestió; quan en Lerroux en nom de l'espanyolisme ataca an els separatistes catalans, no son certament sols els monàrquics el quins aplaudeixen, son els que ara van a esser correligionaris dels nostres republicans. Ve-

gém la premsa madrilenya. *El País, El Liberal, España Nueva* son els més fermes enemics del nacionalisme català. Ha fet bé l'assamblea en no tenir en compte la proposició den Suñol al demanar que avans d'entrar en la conjunció s'exigís dels seus elements el reconeixement de la nostra nacionalitat; han fet be perquè aquest reconeixement no haguera vingut y se haurien frustrat els desitjos dels que volen a totes passes formar part dels partits espanyols.

Ara ja no podran els nacionalistes republicans retreure les aproximacions mauristes ni les reials jornades de la dreta. Fent *pendant* al l'imperialisme de en Prat de la Riba tenim l'intervencionisme de l'Alomar. Un dia es en Cambó qui parla de formar un gran partit regionalista espanyol; avuy es la esquerra qui entra a formar part del gran partit republicà espanyol ab l'aggravant de no esser tan sols regionalista ni de nom.

No hi valen excuses ni paliatius. Si volen fer política al costat dels republicans espanyols, els republicans catalans hauran de transigir, hauran de claudicar de llurs principis nacionalistes; si volen girarse de cara a Espanya s'hauran de girar d'esquena a Catalunya. No hi creyém en la propaganda nacionalista per terres d'Espanya; no hi creyem perquè ni la farán ni, en cas de ferla, donaria cap resultat. Un dia en Cambó va donar una conferencia regionalista á Salamanca y tot va reduhirse á dir mal dels polítics y a voler de mostrar, que Castella no havia may exercit l'hegemonia a Espanya. Y'l varen aplaudir perquè de nacionalisme català no'n va dir gaire bé res. El medi no permetia altra cosa. La propaganda allà ahont deu ferse en tot cas es al Parlament, l'únich lloch ahont pot dirse tot y ahont gaire bé tot s'ha dit ja.

¿No está encara fresca a la memoria la carta de l'Estévez publicada en *El País*? Donchs aquest es

el sentiment de la massa republicana envers la Catalunya catalanista d'avuy.

No neguem que l'acord de l'Assamblea es d'un efecte decisiu pera contrarrestar aquesta animositat. *España Nueva*, que tants fàstichs ha dit de Catalunya avans y després de esser en Soriano solidari, està d'alló més contenta; en Melquíades Alvarez fa grans elogis dels solidaris. *El Mundo* parla per altra costat de la conferencia del Agulló y s'entusiasma al sentirli a dir que convé formar un gran partit espanyol regenerador d'Espanya. Els nacionalistes republicans seran rebuts ab els brassos oberts pels republicans espanyols y fins els hi parlarán d'alló del *regionalismo bien entendido* y de la *patria chica*, exactament igual de lo que passa entre'ls conservadors y'ls regionalistes de la Lliga y haurém arribat an el desitj de llarch temps expressat per conspicuus polítichs de que els partits catalans deuen ingressar an els partits espanyols.

Aquest y no altre es el resultat de l'acord de la Assamblea. ¿Arribará a esser un fet? El temps ho dirá; mes tinguin present els directors de l'U. F. N. R. el resultat que va donar a la Lliga les seves aproximacions mauristes y no s'estranyin si an ells els hi passa una cosa semblant.

Entre tant, y en espera de nous aconeximents, felicitem ardorosament als qui han defensat en el sí de la Assamblea el verdader sentiment catalanista y molt especialment an el nostre amich, el digne diputat provincial per aquest districte N'Antoni Suñol. Ells han complert com a bons y un día o altre Catalunya els hi farà justicia.

NOTES LOCALS

CONSEQÜENCIES

Ansiosament, esperaba la sessió d'aquesta setmana pera véurer si una part del Consistori—me refereixo als regidors que varen retirar-se al proposar en Casas, vist el resultat de l'expedient per la denuncia Doménech, un vot de confiança a la Comissió de Consums—rectificaven la seva inexplicable actitud. Per dissort de la nostra volguda ciutat no ha sigut aixís, car a la sessió sols hi han assistit els regidors presents al aixecarse la anterior en que'n Casas feu la proposició de confiança, més l'Alcalde, que en aquell dia estava malalt y en Pujol. Tots els demés se quedaren a casa, malgrat haverhi a l'ordre del dia anunciades les dimissions de la majoria de la Comissió de Consums y en primer lloch, la proposta Casas de reivindicació per l'honorabilitat dels regidors que formen la Comissió de Consums, possada en dubte, injustament, per un regidor que'n forma part, ab la agravant de reincidencia al provarse públicament que era infundada la denuncia. La deserció d'aquets regidors podrà esser molt cómoda, empró se presta a tota mena de comentaris al véurer deixen de cumplir ab el seu deure en moments de trascendencia pera la Corporació Municipal y quant en ella s'hi ventilen qüestions de dignitat produides per unes acusacions sense proves. El

temps potser aclarirá el perquè d'aquesta casualitat, de tenir determinats regidors ocupacions que'ls privin d'assistir la sessió.

El cronista es amich de comentar solsament sobre fets, y per aixó no vol parlar més dels que no varen anar a ocupar el seu lloch en els escóns del Consistori, pera dir quelcom dels qu'assistiren a la sessió y de l'ocorregut en ella.

En la sessió va discutir-se molt el vot de confiança que propasaba en Casas pera la Comissió de Consums, contra la que ningú acusa a excepció den Doménech, y a favor de la que tothom fá manifestacions en pró de la seva honorabilitat; però a seguit de dites manifestacions li discuteixen y neguen un senzill vot de confiança, que devegades se dona a una comissió o regidor per qüestions de ben petita importancia ¿Y perquè neguen aquest vot de confiança? Perquè els regidors Pujol, Serra, Sanmartín y Costa qu'amparen per companyerisme l'un, per conveniencia els altres, l'intriga den Doménech, s'oposen al vot de confiança, car saben que si se donés resultaria de censura al seu protegit. Es lo que vareig dir jo el primer día de la denuncia, que en Doménech había portat la qüestió a un extrém que forsosament n'esdevindria un fracassat; ha sigut ell y ara al pretendre salvarlo els defensors seus, en Pujol y els lerrouxistes y al abstenirse altres regidors fá que aparentment, encara que'ls interessats aleguin al contrari, donguin un espectacle de desconsideració a la Comissió de Consums y an en Batlle.

Demostrat que hi havia regidors que consideraben impropcedent el vot de confiança, va fer bé en Casas de retirar-lo; com també el no colaborar a la proposició Pujol de formar una ponencia que busqués una solució satisfactoria pera tothom.

Desacertat estigué, a mon entendre, en Pujol al proposar un fallo favorable al prestigi de tots els afectats, perquè es completament impossible trovarlo després de les paraules den Doménech a la sessió del dia 3 del corrent, després de llegirse el resultat de l'expedient, al dir «que tenia més proves y que no les portaria» y «que ja havia conseguit el fi que's proposaba.» Tampoch procedia la sessió secreta perquè en Doménech va tenir interés en ferho en sessió pública; si hagués volgut fer lo contrari, hauria primer presentat primer la denuncia a la Comissió. Pera cercar una fórmula de concordia, abans es necessari que'n Doménech, si existeixen, provi les seves denuncies y si son falses, retiri les acusacions. Mentres aixó no se fassi es inútil cercar arbitratjes de concordia.

Es molt digne y fins obra de misericordia amparar al caygut, però deixa de serho quan pera salvar un culpable s'atropella als acusats injustament per aquell.

La qüestió segueix en peu. En el Consistori hi han regidors que prefereixen deixar una qüestió de dignitat pera la Comissió de Consums pendent de resolució, que resóldrela.

En el propassat número senyalaba que aquets procediments podien portar a Badalona seriosos perills. Per ara se cupleix el meu auguri, dimiteix una prestigiosa Comissió de Consums perquè alguns que l'elegiren, tot reconeixent la seva honorabilitat, troven

noble, y ni tant sols califiquen d'equivocat, el procedir den Doménech que acusà injustament a aquella Comissió. A més hi ha la dimissió del denunciante; de l'Arquer, que quedaba sol a la Comissió de Consums y la d'un tinent d'Alcalde, que és l'industrial que en Doménech sense provarho digué que se'l protegia.

Aquestes son les conseqüències de la situació en que s'han col·locat uns regidors de la majoria per amistat ab en Doménech y els lerrouxistes.

GENT NOVA, davant del conflicte, torna a fer una crida als regidors, recordantlos que en qüestions de dignitat no més hi ha dos camins: s'ha d'estar al costat de la dignitat o contra ella. A ells els toca triar; decididament deuen estar ab els dignes o ab l'acusador que sense proves pretengué posar en dubte l'honorabilitat d'aquells.

BERENGUER

DEL AJUNTAMENT

SESSIÓ DE SEGONA CONVOCATORIA
DEL DIA 15 DEL CORRENT

Comensà a dos quarts de set ab assistència dels regidors senyors Vehils, Monés, Sió, Antoia, Pagés, Casas, Pujol, Fló, San Martín, Serra y Costa, baix la presidència del Alcalde en Joseph Vergés.

—Se llegeix l'acta de la sessió anterior, aprovantse.

Surten del saló en Sió, Antoia y Fló.

Vot de confiança.—En Casas reproduheix el vot de confiança a la Comissió de Consums proposat per ell en la sessió passada y que no va votarse per haver-se aixecat la sessió per manca de regidors. Funda en Casas el vot de confiança en les conclusions del dictamen presentat per la Comissió especial que instruí l'expedient pera posar en clar la denuncia que sobre suposats abusos a Consums havia fet en Doménech en una sessió anterior. En dites conclusions,—diu en Casas,—no se li dona aquest vot de confiança que proposa, afegint que si la Comissió no reb cap prova de consideració, seria sentar un mal precedent.

En San Martín combat la proposició den Casas per d'algunes consideracions; per inoportuna y per poch explícita. Inoportuna perquè havent recaygut acort y essent aprovat el dictamen de la comissió especial no s'havia de parlar més d'aquesta qüestió, MES QUAN NINGÚ HA DUBTAT DE L'HONORABILITAT DE LA COMISSIÓ DE CONSUMS, y per poch explícita perquè no té referència a qui puig la Comissió de Consums està dividida en tres parts, per les dimissions que després se discutiran, anunciades a l'ordre del dia.

Li contesta en Casas que si que s'ha ofès a la Comissió, puig el dictamen presentat per la comissió especial no va ésser aprovat per unanimitat, lo que fa temer que existeixi sobre la mateixa algun dubte, afegint que es necessari s'aclareixi, y aixó es a lo que va el vot de confiança per ell presentat.

Intervé en el debat en Pujol, manifestant que l'haver-se retirat del saló en la sessió passada, fou perquè

obligacions perentories li obligaren. Demana a continuació explicacions an en Monés per lo que diu un periódich local (se refereix a GENT NOVA).

Li contesta en Monés que no té res que veure ab lo que digui el periódich de referencia, puig que malgrat el que un individu de la seva familia intervingui en dit periódich, allí deu en Pujol dirigir-se ja que ell sols deu respondre dels seus actes com a regidor y no de lo que passi fora del Consistori.

En Pujol, després de dir que considerava per contestada la seva pregunta, segueix dient que no considera pertinent el vot de confiança proposat per en Casas, puig no s'ha mostrat cap classe de desconfiança a la Comissió de Consums, dient que si va votar contra'l dictamen de la comissió especial no era per intenció d'ofendre a ningú y sí sols perquè entenia que l'Ajuntament s'havia de donar sols per enterat, més quan al seu entendre el dictamen, que califica de coix, no resolía res. Aquesta qüestió—diu—s'ha portat al seu entendre, desde'l seu principi, malament, puig devia tractarse, tal com marca la llei, en sessió secreta. Creu que en Casas es el menys indicat per proposar el vot de confiança puig es dictaminador del expedient. Manifesta además que considera que de votarse la proposta Casas seria donar un vot de desconfiança an en Doménech y an aixó s'hi hi ha d'oposar perquè creu que en Doménech estigué en el seu lloch el dia de la denuncia. Segueix en Pujol fent una pila de consideracions sobre'l desenrotll de la denuncia Doménech la que segons ell, de ferse en altra forma no s'hauria suscitat cap classe d'apassionament ni per part dels uns ni dels altres. Acaba manifestant que'l no haver votat el dictamen de la comissió especial no demostra ni covardia ni desconfiança y al ensemple proposa s'entregui l'expedient a una nova ponència pera que resolgui l'assumpte sense que se senti molestet ningú.

En Casas replica an en Pujol que aquest no porta cap solució y li fa observar que si bé en el dictamen de la comissió especial no s'feya cap càrrech an en Doménech, ¿per qué votá en contra? Jo—repeteix—no hauria presentat el vot de confiança si no hi hagués hagut vots en contra, lo que al meu entendre es un acte de desconsideració a la Comissió de Consums. No creu que hagués resolt res la sessió secreta ja que l'únic que'ns podia donar proves, en Doménech, ens digué que malgrat tenirne no volia donarles. Acaba retirant el vot de confiança per quant en lloch de reparar agrava la qüestió, mes afegeix, no's fa solidari de les conseqüències que aixó pugui reportar.

Rectifica en Pujol repetint lo dit y remarcant la equivocació de no haver tractat la denuncia en sessió secreta.

Intervé pera alusions en Serra manifestant que entenia que'l dictamen de la comissió especial era sols el resultat d'unes investigacions.

En Casas, contesta an en Pujol, dientli que el que havia de demanar la sessió secreta era Doménech, que feu la denuncia, repetint a continuació els treballs que havia fet la Comissió especial pera posar aquella en clar, afegint que ell proposaba en el dictamen que

Plana litera

DUES PARAULES

Que és bell, amichs, sentir el goig de trovar-se al cim de la montanya després de una pujada qui a estones es estada plascèvola, a estones fadigosa!

Que és bell el goig de mirar desde dalt, les vies ascensionals brodades de flors, a indrets, y a indrets cenpides d'espines, les blaves montanyes y els armoniosos pins y allà al fons la ratlla atzurena del nostre mediterrani! Quecòm d'aquest goig es entrat avuy a la nostra ànima, quan després d'un any d'ascensió, colcats al pinàcol del MCMX, exteném la vista pera delecte del cos y l'esperit demunt les costes ab felicitat seguides y superades!

Mercés als amichs qui ens han acompanyats en el camí y especialment a les simpàtiques damiseles qui ab les flors de ses plomes han perfumades nostres hores. La *Plana Literaria mensual* es avuy en joia y amor.

El qui fins avuy havia dirigida la *Plana* deixa son lloch pera que sia ocupat per un altre company.

JOSEPH GRANGER.

LA BURRA

PER PAU HEYSE

(Acabament)

pels dos guldens. Ja vaig patir! primer pera portarlo aquí, després pera criarlo; de llet no n'hi havia a casa nostra! Però no m'ha sapigut greu. Quina treballadora, senyor, aquesta Minka! Ens portava la llenya per l'hivern; ens en serviem pera anar allà baix, al poble, a mercat; feya tot lo que se presentava. Oh! Deu meu! jo ja ting una cinquantena d'anys... y aquesta bestia tan bona, aquèl bé de Deu, feta mal bé aixís... tan jove! Oh!

—Bona dona, mireume a mí; jo també soch jove y també coixejo; gairebé també m'han de posar el menjar a la boca, perquè no ting prou força pera pèndrel; no faria pas bon negoci y seria ben tonto el que donaria un thàler de ma pell. No obstant, qui sab, si un dia Minka y jo ternarem a córrer!

Jo continuava parlant aixís pera consolarla; però ella ja no m'escoltava; estava atrafegada a fer aguan-

tar un emplastre demunt la llaga. Totduna, interrompí sa tasta y sos ulls tornàren a brillar.

—Digueme, senyor, va preguntarme, que també van al cel els ases?

Jo reya.

—D'ahont l'haveu tret aquesta idea, bona dona?

—Una vegada vaig preguntarho al nostre capellà; va contestarme que era una pregunta tonta, que només van al cel les persones cristianes y que les besties no tenen pas una ànima immortal. «Però, senyor capellà,—vaig dirli—si Nostre Senyor, es just y piadós, perquè no tindrà compasió de les pobres besties? Els homes bé les compadeixen. Com és que la germana de Minka viu com una princesa, dormint en un bon llit de palla, no fent rés més que passejar el cotxet dels nens, y recullir per tot arreu carícies, mentres que la nostra s'escarrassa a treballar y del dematí al vespre està drete ab la carga a l'esquena? No es pas que sigui més dolenta que sa germana! Y durant sa vida quins goigs ha tingut? Es just aixó, senyor capellà? Y si allà dalt no li val...» Però el senyor capellà, no va volgué que acabés, va dirme que rahonant aixís s'anava al infern de dret. Vos, senyor, podrieu dirme lo que vos en sembla?

Vareig quedar veient visions, incapàs, en aquell instant de resoldre l'enigma del mon.

P. T. F., Trad.

RURAL (*)

Les prades son pulides, sencilles, acromades;
dugues alsines negres ombrejen el camí;
pasturen les ovelles, mandroses, ensenyades,
les guarda una pastora velleta, filant lli.

Al fons, com en llegenda, una maysó encantada
blanqueja; per les tanques, les roses de carmí
s'enfilen temptadores, perquè una mà estimada
volguent probar d'haverles, no ho pugui coneguir.

Per el camí afressat, hi ha passat suàra
una galan parella de nuvis; en la cara
duya ella la alegria, reflex de l'estimat...
y en les mans un gran ram de roses triomfadores,
les roses prohibides, les roses temptadores,
qui riuen y floreixen sobre el jardí tancat...

MIQUEL DE PALOL

(*) De la col·lecció *Ofrenes* guanyadora del premi ofert per la Diputació de Girona en els Jocs Florals celebrats enguany en la mateixa ciutat. (N. de la R).

ia mensual

DE LA VIDA

D'un llibre en preparació
Vides ardents

Ella l'estimava força, força... May li havia dit, es cert, però hi han mirades que parlen més íntegrament que la mateixa llengua enamorada. Una vegada cada set dies passava el jovincel,—el jovincel se depa Antoni Fillol—devant de casa de la noya, la qual casa era amagada en un carreró hont tot just hi arribava la claror del sol. Un dia, cada setmana, donchs, passava l'Antoni davant de la casa de l'Aurora—aquest era el nom de la noya.—Aquesta, naturalment, era al portal de la casa, una mica cap a l'acera, de manera que quan l'Antoni passava, necessàriament, havia de fregar ab la màniga dreta la roba del vestit de la enamorada. Ans d'arribar a la casa d'aquesta, el noy procurava pendre l'apre de senyoret de ciutat: en tot s'hi conexia; en la manera de posar el cap en el mohiment dels braços, en el ritme dels peus y sobre tot en el gest d'obrir els ulls. El jovenet tenia el desitg de fer pujar a la mirada tot el fervor que en son ànima s'encenia ab el fi de fer comprendre a la noya lo que no s'atrevia a dirli. La noya naturalment, no necessitava tantes coses pera conèixer que l'Antoni estava d'ella enamorat... Era el cas que l'Aurora sabia que l'Antoni l'estimava y l'Antoni, per sa part, no desconeixia l'amor que per ell sentia l'Aurora; la gran dificultat estava en comunicarsho, per paraula, mútuament. Ni ell ni ella s'atrevia, en sentien com por...

**

Y aixó no es estrany tenint en compte que tant ell com ella foren criats a montanya y passaren la major part de la seva juvenesa, l'Antoni menant remats, l'Aurora servint en casa d'un advocat de província; ignoraven donchs, tant l'un com l'altre, aquets nous engins de que disposen avuy nostres enamorats de ciutat pera participarse, sense que ningú se n'enteri, llurs amors.

**

Un dia l'Antoni passá, com de costum, davant de la casa d'Aurora. Aquesta vegada la noya era una mica massa endavant, a l'acera, y s'exhibia ab una gran bellesa; tota fresca, tota rosada, com una poma per cullir. L'Antoni, al acostarse al portal, sentí per tot son cos un tremolor que may havia sentit; ell prou s'esforçava per dissimularho; era en vá... y anava acostant-

se a la noya qui era al bell mitg de la acera... Al trovarse al costat de la hermosa Aurora, se sentí tot contorbat: el cap espés, les cames li tremolaven, respirava ab una gran fadiga... En aquest estat, tocá, per desgracia seva, ab sa mà, no el vestit de la noya, sino la pell satinada de son braç escultural... Ah! allavors l'Antoni no pogué més y ab la cara feta una flama, se tombá a la noya y tartamudejá:—T'es...! y ella, no menys torbada:—M'es...?

Una velleta, qui casualment presenciá aquesta escena, murmura:—Com s'estimen...! y no saben dissho... ja, ja, ja...

JOAN B. FERRER Y CAMPRUBÍ.

GAVOTTES

Nou velles; un jorn gris; y un jove adolescent.
—Amiga, ambient d'autom; la pluja cau seguida.
En l'ample cambra'l jove canta'l foc del present:
les nou velles quietes senten fugir la vida.

Qui sap quin pressentir dansa en els nou caps vells
de les nou velles tristes?... El jorn es melangió,
Lenta gavotta deixa perfum de morts clavells;
psalmejen les nou velles les passades rojós.

El jove riu alegre ensemps plou sens pará.
Les nou velles remembren les joies d'un lluny dia...
Brunz com l'aigua que cau el riure juvenal
y els tristos llavis reben la pluja d'alegria.

Y neix un jove idill sobre'ls idils fuits.
—Ambient d'autom, amiga; la pluja cau seguida.
El fús de l'il·lusió rodola pels blans dits...
Nou velles filen canem per retenir la vida.

**

Les cinch germanes pàlides viuen ab Sa Il·lustríssima
en la placida calma d'un palau província.
—Amiga, ets una acacia, qui't gronxes simplicíssima
demunt dels dies rosa que no sentim passá.

Les cinch germanes pàlides son un pàlid repós.
Devant del palau llensa la font ses aigües blanques.
Els vianants qui venen d'un llarch viatge afros
beuen aigua a la font y venen les germanes

Les cinch germanes pàlides senten anyoraments;
es ritme la font lenta de dolces mans que's llassen.
L'anell de Sa Il·lustríssima les cinch besen fervents
per besá en ell els ulls dels vianants qui passen.

Y entorn les cinch germanes el poble viu dormit
y es l'aigua, per les cinc, qui deixa, enamorada,
cinc besos sobre'ls llavis del vianant rendit...
Plè de frescò'l vianant repren la caminada.

RAMÓN VINYES

presentaven, una satisfacció pera la comissió de Consums y que l'havia retirat a instancies den Serra y Bosch car aquest creya que de ferho axís, censuraba an en Domenech, y acaba dihent que el vot que proposaba era degut a haberse votat en contra del dictamen.

En Monés, parla per alusions, dihent, que coneix la ley y que si va posar a votació el dictamen en la sessió passada, que presidia, fou perque de dit dictamen no sen derivaba rés que pogués faltar al decoro de cap regidor y a més perque no hi va haber ningú que demanés que la sessió fos secreta, replicant an a.ó en Pujol que no's refereix a la passada, sino avans, aixecantse tot seguit l'Alcalde, dihent, que ja sabia que la culpa seria seva; negantho rodonament en Pujol atribuint a no habershi atinat y no volguent fer cap càrrech a ningú. Acaba en Pujol repetint la seva proposició fenthi una adició: de que s'encarregui a la ponencia la resolució de les dimissions que presenten els individus de Consums y demanant an en Casas que ajunti el seu nom a la seva proposició.

En Casas s'hi nega, ja que els més indicats son en Pujol y en San Martin.

En Monés opina que no ha de donar cap resultat la nova ponencia, puig en Casas, en la sessió passada, ja va demanar que se suspengués el debat pera fer una ampliació en el dictamen ab les proves que deya tenir en Domenech y aquest si va negar.

Tornen a parlar en Pujol y en San Martin, el que no está conforme ab la proposició del primer, puig entén que que no s'ha de parlar més d'aquest assumpte y perque no se sab ab que's funden les dimissions.

Interven en Vehils y en Serra tornant a parlar del dictamen de la Comissió especial y al tornar a parlar en Vehils pera rectificar, en San Martin demana la paraula per una qüestió d'ordre, puig segons diu, s'está discutint una proposició y no el dictamen. Parla a continuació en Casas, pera dir que desistia de parlar y trovant molt bé lo dit per en San Martin, empró que debía interrompre quant parlaba en Serra y no ara qu'ho feya en Vehils contestant an aquest.

Posada a votació la proposició Pujol, se desestima ab el sol vot a favor del proponent.

—Passen a les respectives Comissions les instancies presentades per en Joaquim Montal, sollicitant permis per ampliar y reformar una quadra en sa fàbrica del carrer de Busquets, 10 y 12; altre den Victoriá Borrás, pera obrir una finestra-reixa a la casa n.º 55 del carrer den Prim; altre de la Societat Anónima Cros, pera construir dues cases-habitació dintre sa fàbrica del carrer d'Eduard Maristany; altre den Joseph Estapé, pera fer varies obres en sa casa del carrer de la Mercè y altre den Domingo Barbosa pera instalar un electromotor de dos cavalls en els baixos de les cases núms. 137 y 139 del carrer de Wifret.

—Concedir, a proposta de la Comissió d'Obres, els permisos sollicitats per en Antoni Baró y en Joan Maruny.

—Quedar enterat d'una circular del *Butlletí Oficial* anunciant pera el dia 16 de Febrer la subasta dels tros primer de la carretera de Barcelona a Mollet.

DIMISSIIONS.—Se llegeix a continuació la dimissió que del càrrech de individus de la Comissió de Consums presenten en Sió, Flo y Antoja, fundantla ab la desconsideració que alguns companys de Consistori han tingutab ells.

En Sió explica la dimissió, glosant els diferents punts de la mateixa, que es la resultant, diu, de la denuncia, no dels fets, ja que aquets no existeixen, car lo que aquí s'ha exposat, no han sigut fets sino paraules. Exposa que la resolució dels dimitents es irrevocable, encara que avuy tot el Consistori hagi manifestat que no hi ha rés que atenti a la seva dignitat, perque mentres no's retirin les acusacions, que segurament obeint a un fi y que insidiosament y sense provarles els dirige en Domenech, no poden ells, per el seu bon nom y pel prestigi del Consistori, ocupar els càrrechs, car aquelles manifestacions den Domenech, poden haver portat en el ànim d'algun ciutadà, aquell dupte que aquell insinuá al dir que «ja s'havía produït l'efecte que es proposaba.»

Son acceptades les dimissions.

Feu us de la paraula en Monés pera explicar el vot, manifestant que les acceptaba malgrat dolguentli molt y no pesar sobre'ls dimitents cap dels càrrechs de la denuncia Domenech y l'haver exercit una encertade gestió dintre la Comissió de Consums, que mereix el nostre elogi. Però també me faig càrrech, afegeix, de la forma en que s'ha portat la qüestió encaminada a creá un núvol de dubte; per axó han dimitit y com que jo en el seu lloch també ho faria, per axó opino se deu acceptá les dimissions.

—Se llegeix la dimissió que del mateix càrrech presenta en Domenech.

En Vehils demana, subrallant la frase, que no se li accepti, per quant en Domenech ha demostrat esser un bon fiscalisador.

En Sió s'hi adhireix y fá recalcar un paragraf de la mateixa, en el quin en Domenech diu que renuncia además perque es apoderat d'una casa, que el seu negoci estarà subjecte al pago pel dret de Consums, comparantlo en unes paraules que digué en una sessió anterior, «de que se guanyaba la vida honradament», deuint d'aixó que no podia duptar ningú de que en Domenech compliria ab el seu dever.

No se li accepta la dimissió per 7 vots contra 4, den Casas, San Martin, Serra y Costa.

El primer manifesta que es partidari d'acceptarles totes.

—També presenta la dimissió l'Arquer, no acceptantseli per els mateixos vots, concedintseli, no obstant, un mes de llicencia que demanava.

—Se llegeix un extens document en el quin en Batlle, considerant que no té la confiansa de tots els que l'elegiren pera la tercera tenencia d'Alcaldia, presentaba la renuncia de dit càrrech.

Se li accepta per 7 vots contra 4, den Vehils, Monés, Fló y President.

—S'acorda publicar en el *Butlletí Oficial* els extractes dels acorts del Ajuntament durant els mesos de Octubre, Novembre y Desembre passats.

—S'aproven les nómines de la brigada eventual

del 2 al 7 del corrent, en les que els jornals pugen 180'75 pessetes y els carros 80.

Millores.—El President anuncia varies millores, entre elles el propòsit d'un cambi dels focos elèctrics de la Barcelonense en la Rambla, per altres de la meytat de potencia que els actuals y posantne doble número.

En Fló proposa un vot de gracias al Alcalde per aquets treballs.

Denuncia.—En San Martin diu, que li han dit que no's fá el padró bé y recomana es tingui forsa cuidado.

El Alcalde s'extranya de l'exposat per en San Martin y li manifesta que te recomanat es fassi ab escrupulositat el padró, y s'aixeca la sessió.

NOVES

CENTRE CATALANISTA «GENT NOVA».—*Concell Directiu* —En virtut de les eleccions celebrades en el Concell General del prop-passat diumenge, el Concell Directiu d'aquest Centre ha quedat constituït en la següent forma: Jaume Ribó Sayol, President; Antoni Lleal Saladrigas, Vispresident; Marián Cuixart Cuixart, Tresorer; Joseph Climent Pascual, Bibliotecari; Miquel Boix Solá y Joaquím Guardiola, Vocals; Joan Clapés, Secretari.

Teatre.—Demá diumenge, a dos quarts de quatre de la tarda, se representarà en nostre Centre, per la Secció Dramática del mateix, el drama en tres actes del eximi dramaturg en Angel Guimerá, *La festa del blat* y el diálech cómic en un acte del distingit escriptor y col·laborador nostre en Emili Graells Castells, *Boirina de sol*, el que será interpretat per deferencia al autor, que assistirà a la representació, per la senyoreta Mestres y l'amich Casas.

Per encàrrech de localitats dirigir-se al conserge.

HOMENATGE AL POETA E GUANYABENS.—Un aplech de joves visitarà demá a la tarda les entitats «Gent Nova», «U. F. N. R.» y «Ateneu Obrer» d'aquesta ciutat ab el fi de recullir firmes pera l'àlbum.

Además de llegir-se'l judici crítich den Maragall, Ll. de Montaner parlarà de la personalitat literaria den Guanyabéns.

Els expedicionaris arribarán a Badalona en el tren que surt de Barcelona a les 3'20 tarda.

La visita a «Gent Nova» s'efectuará, aproximadament a dos quarts de sis de la tarda.

UNIO FEDERAL NACIONALISTA REPUBLICANA.—En l'Assamblea de l'U. F. N. R., d'acort ab les bases de la constitució orgánica d'aquesta agrupació política catalana, va elegir-se el Concell General, conjunt de nou representants de Barcelona y dotze de fora.

Reunits els vintú elegits per l'Assamblea, s'han constituït nomenant per unanimitat: President, a En Joseph M.ª Vallés y Ribot; Virpresident, a en Jaume Carner; Tresorer, a en Pere Corominas, y Secretaris,

a en Albert Bastardas y en Francisco Layret, els quals formarán la Comissió permanent del Concell, del que'n son Vocals: en Pere Sala, Eusebi Corominas, Joaquim Lluhi Rissech y Juli Marial, de Barcelona; Andreu Abadal, de Manresa; Joan Torrent, de Arenys de Mar; Pere Joan Llort, d'Esparraguera; Marcell Domingo, de Tortosa; Evarist Fábregas, de Reus; Joseph Mestres, de Vilallonga; Humbert Torres de Lleyda; Ramón Riu, de Cervera; Manuel Verni, de Balaguer; Lluís d'Ametller, de Banyolas; Martí Carreras, de Figueras, y Lluís Corbera, de La Bisbal.

Demanen Sal Vichy Etat, pera begudes. Comprimits Vichy Etat, efervescents y Pastillas Vichy Etat en els seus envases d'origen. *Rehuseu tota imitació.*

DENUNCIA.—En un dels números passats donavem ja'l crit d'alerta sobre les *atraccions* del cine Mary creyent que's tractava d'un lapsus de l'empresa y que aquesta procuraria posarhi esmena. Mes com s'ha que no ha sigut aixís, com s'ha que l'espectacle continúa corretgit y augmentat, denunciem formalment al senyor Alcalde, per *inmorals* y *pornogràfiques*, les atraccions del cine Mary esperant que la nostra primera autoritat no permetarà que's repeteixi una sola vegada més un espectacle vergonyós pera Badalona. Esperem esser atesos.

El bon nom de Badalona ho exigeix.

No vos deixeu enganyar ab falses denominacions de Vichy. Exigiu les autèntiques aigües minerals de Vichy - Etat embotellades: Vichy - Hôpital (estó-mach), Vichy - Celestins (ponçons), Vichy - Grande Grille (fetje).

CAIXA DE PENSIONS PERA LA VELLESA Y D'ESTALVIS.—Durant la darrera setmana la Caixa de Pensions pera la Vellesa y d'Estalvis ha rebut per imposicions la quantitat de 161,215 pessetes y ha pagat per reintegres d'estalvi y per plassos mensuals de pensió 105,823 pessetes havent obert 176 llibretes noves.

La sucursal de Badalona ha rebut per imposicions 10,327 pessetes, ha pagat per reintegres 1,158 pessetes y ha obert 45 llibretes noves.

En la propera selmana correspon actuar de vocal de torn a don Faustí Vehils.

NOSTRE APLAUSO.—El fabricant d'aquesta ciutat y diputat provincial per aquest districte, nostre distingit amic En Lluís Ysamat Lazzoli, ha obert en aquesta Caixa d'Estalvis y Pensions pera la Vellesa una llibreta ab 15 pessetes pera cada un dels obrers de sa fàbrica.

Aplaudim molt la distinció que'l senyor Ysamat ha fet als treballadors de sa fàbrica y al ensemps fem públich nostre desitj de que's vegés imitat per altres fabricants de la localitat, perque accions com la del senyor Ysamat a més de servir de llas d'unió pera les bones relacions entre patró y obrers, son fomentadores del progrés de la nostra Caixa d'Estalvis, de molta utilitat pera la classe treballadora badalonina.

CONCURS LEXICOGRÀFIC DE LA LLENGUA CATALANA.—En el Centre Autonomista de Dependents del Comerç y de l'Indústria de Barcelona tingué lloc el diumenge passat el repartiment de premis de dit concurs organitzat per aquella benemèrita entitat.

L'acte fou presidit pel apòstol del Diccionari doctor Antoni Me Alcover y feren ús de la paraula en Coroleu y en Manel Folguera y Duran, essent fortament aplaudits per la nombrosa concurrència aixís com també els autors que passaren a recullir els premis obtinguts.

**

FELICITACIÓ.—Nostre estimat amic el jove poeta en Joseph Granger y Paris, ha obtingut una senyalada distinció en el Certamen literari celebrat a Buenos Aires per el «Centre Català», per sa poesia «Entorn d'Elisa».

**

NOU SETMANARI.—El prop-passat dissabte, en nostra ciutat sortí un nou confrare escrit en nostra llengua. Porta el nom de *Sol Llent* y en el seu subtítol el simpàtic retol de «setmanari autonomista».

En l'article de presentació esbossa el programa que's proposa desenrotllar, que es, preferentment, en prò de la conjunció badalonina per lo que atany a la localitat, y autonomista dintre la política catalana.

No cal dir lo que'ns plau rébrer la visita d'un nou confrare, que en la política local ve a trevallar per la política de conjunció, predicada y sostinguda per GENT NOVA fa deu anys.

Corresponém coralment a la salutació que'ns endressa y li desitjem llarga vida y forsa acert en la tasca que's proposa realisar.

**

ALARMA.—El diumenge passat a les deu de la nit va haverhi una grossa alarma en el carrer del Beato Oriol pels crits d'auxili d'un vehí, resultant inútils els tochs de pito que aquells originaren, puig resultá un principi d'incendi en un cobert del vehí de referència y que fou sofocat als pochs moments.

**

LLUMS.—Durant aquets dies s'han estat colcant els llums eléctrics concedits per la Companyia del Tranvia en els carrers de la Creu y Arrabal.

**

COS MÈDICH.—Heus aquí els serveys de caràcter municipal prestats per el Cos Mèdich de Badalona durant el passat mes de Desembre:

Beneficència: Dispensari, 163; Domiciliaria, 131. Socor accidents, 23; Serveys: Sanitaris, 1; Forenses, 8; Varis, 20. —Total, 328.

Imp F. Badia, Dr. Dou, 14. — Barcelona

BANCO RAGONÉSA

SECCIÓ DE SEGURS

Domicili social: ZARAGOZA

Inscrit en el Registre del Ministeri de Foment, autorisada per Real ordre de 8 de juliol de 1909, y ab dipòsit constituït de pessetes 200.000, màxim exigit per la vigent Lley de Segurs.

La MÉS ANTIGA de les SOCIETATS ANONIMES que han implantat el

Segur de Quintes

en condicions ventatjoses pera els assegurats.

DETALLS en la Subdirecció pera Catalunya, Lauria 10. Barcelona o al seu Agent a Badalona en

Enrich Rallo, Conquista 15.

Autorisada la publicació d'aquest anunci, per la Comissaria General de Segurs, ab fetxa 20 de Desembre de 1910.

Grans Cuadras

ab magnífich xalet, pera vendrer, baratíssim. Comprenen tota una mansana propia pera qualsevol industria y en el millor punt de Badalona, a l'entrada de la mateixa ciutat ab fatxada a la carretera y al tranvia

Rahó: A. Queralt, Temple, 13 Badalona y Mas Bagá, Valencia, 346, Barcelona

LLONCHQUERALT

(REGISTRAT)

Poderós desinfectant insecticida y microbicida ab tres fórmules diferents, premiades ab MEDALLA en la Exposició Nacional de Valencia.

FÓRMULA I.—Serveix per combatre totes les enfermetats dels arbres, vinyes, plantes, bestiar y aus de corral, aixís com pera desinfectar les habitacions, cuadras, corrals, galliners, cloaques, etc.

FÓRMULA II.—Especial pera els tarongers, limoners, olivers y demés arbres similars.

FÓRMULA III.—S'usa regant pera exterminar els cadells, formigues, cargols, orugues y demés bestioles que destrueixen els sembrats.

“BRONHINA QUERALT”

Excelent preparat pera prevenir y curar les enfermetats de les aus de corral y tenirles sanes y robustes.

ANDREU QUERALT, Temple, núm. 13